

Definicje i zakres sektorów gospodarki w statystyce monetarnej

Przedstawiona poniżej klasyfikacja sektorowa podmiotów gospodarki zgodna jest z zasadami podziału sektorowego określonymi w rozporządzeniu parlamentu europejskiego i rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej (zwanym dalej ESA 2010).

REZYDENT

Instytucje krajowe

I. Monetarne instytucje finansowe (MIF) – instytucje finansowe, których działalność polega na przyjmowaniu depozytów lub bliskich substytutów depozytów od podmiotów innych niż monetarne instytucje finansowe oraz udzielaniu kredytów lub inwestowaniu w papiery wartościowe na własny rachunek. Wszystkie instytucje zaliczane do sektora monetarnych instytucji finansowych znajdują się na aktualizowanej na bieżąco liście krajowych MIF publikowanej na stronie internetowej NBP (www.nbp.pl/home.aspx?f=/statystyka/sprawozdawczosc/mif.htm).

Sektor MIF obejmuje:

1) bank centralny (Narodowy Bank Polski),

2) pozostałe MIF, do których zaliczane są:

a) instytucje przyjmujące depozyty:

(i) instytucje kredytowe zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych. Populacja polskich instytucji kredytowych została określona i może być zidentyfikowana na podstawie listy MIF (patrz wyżej). Do instytucji kredytowych, dla celów statystycznych, zaliczone zostały banki (z wyjątkiem banku centralnego) oraz spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe (SKOK).

(ii) instytucje przyjmujące depozyty, z wyjątkiem instytucji kredytowych, którymi są:

- pozostałe instytucje finansowe, których podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe i zajmują się one przyjmowaniem depozytów lub bliskich substytutów depozytów od jednostek instytucjonalnych, a zatem nie tylko od MIF (stopień substytucyjności instrumentów wyemitowanych przez pozostałe MIF i depozytów złożonych w instytucjach kredytowych determinuje ich zaliczenie do sektora MIF); oraz we własnym imieniu, przynajmniej w znaczeniu ekonomicznym, udzielają kredytów i pożyczek lub dokonują inwestycji w papiery wartościowe,

- instytucje pieniądza elektronicznego, których podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe polegające na emitowaniu pieniądza elektronicznego.

b) fundusze rynku pieniężnego (FRP) utworzone na podstawie ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz.U. z 2018 r. poz. 1355 ze zm.) i jednocześnie spełniające kryteria określone w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1071/2013 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 24 września 2013 r. w sprawie bilansu sektora monetarnych instytucji finansowych¹.

Począwszy od stycznia 2012 r. lista polskich monetarnych instytucji finansowych nie zawiera funduszy rynku pieniężnego, ponieważ żaden z funduszy inwestycyjnych nie spełnia kryteriów definicji tego podsektora.

II. Instytucje niemonetarne obejmują:

1. Instytucje rządowe i samorządowe – obejmują organy władzy publicznej i podległe im jednostki organizacyjne, państwowe osoby prawne oraz inne państwowe jednostki organizacyjne nie objęte Krajowym Rejestrem Sądowym, których działalność finansowana jest ze środków publicznych w całości lub przeważającej części. Ponadto do sektora instytucji rządowych i samorządowych zalicza się instytucje niekomercyjne kontrolowane przez sektor instytucji rządowych i samorządowych oraz przedsiębiorstwa publiczne zaliczone do sektora instytucji rządowych i samorządowych.

Przyporządkowanie podmiotów do sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz jego podsektorów należy przeprowadzać w oparciu o ostatnią wersję „Listy jednostek zaliczonych do sektora instytucji rządowych i samorządowych według podsektorów i PKD zgodnie z ESA 2010” publikowanej na stronie Głównego Urzędu Statystycznego <https://stat.gov.pl/obszary->

¹ Do kategorii funduszy rynku pieniężnego (FRP) zalicza się instytucje zbiorowego inwestowania, które spełniają wszystkie następujące kryteria:

- ich celem inwestycyjnym jest utrzymanie kapitału funduszu i osiągnięcie zwrotu odpowiadającego oprocentowaniu instrumentów rynku pieniężnego;
- inwestują w instrumenty rynku pieniężnego, które spełniają kryteria dla instrumentów rynku pieniężnego określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS), lub w depozyty przyjmowane przez instytucje kredytowe albo, alternatywnie, zapewniają dokonywanie oceny płynności i wyceny ich portfela inwestycyjnego na równoważnej podstawie;
- zapewniają wysoką jakość instrumentów rynku pieniężnego, w które inwestują, zgodnie z ustaleniami firmy zarządzającej. Jakość instrumentu rynku pieniężnego ustala się m.in. na podstawie następujących czynników:
 - jakości kredytowej instrumentu rynku pieniężnego,
 - charakteru klasy aktywów, do której należy instrument rynku pieniężnego,
 - dla strukturyzowanych instrumentów finansowych – ryzyka operacyjnego i ryzyka kontrahenta związanego ze strukturyzowaną transakcją finansową,
 - profilu płynności;
- zapewniają średnią ważoną zapadalność (WAM) portfela nieprzekraczającą sześciu miesięcy i średni ważony okres trwania (WAL) nieprzekraczający 12 miesięcy;
- podają codziennie do wiadomości wartość aktywów netto (NAV) oraz obliczenie ceny swoich jednostek uczestnictwa, jak również umożliwiają codzienne nabywanie i umarzanie jednostek uczestnictwa;
- ograniczają inwestycje w papiery wartościowe do papierów, których okres zapadalności pozostały do prawnego terminu wykupu nie przekracza dwóch lat, pod warunkiem że okres pozostały do następnej aktualizacji oprocentowania nie przekracza 397 dni, przy czym papiery wartościowe o zmiennym oprocentowaniu powinny być aktualizowane według stopy albo indeksu rynku pieniężnego;
- ograniczają inwestycje w inne instytucje zbiorowego inwestowania do tych, które odpowiadają definicji FRP;
- nie przyjmują bezpośredniej lub pośredniej ekspozycji na instrumenty udziałowe albo towary, w tym za pośrednictwem transakcji na instrumentach pochodnych, oraz wykorzystują te transakcje wyłącznie w sposób zgodny ze strategią inwestycyjną funduszu obejmującą inwestowanie na rynku pieniężnym. Transakcje na instrumentach pochodnych powodujące ekspozycję na ryzyko walutowe mogą być stosowane tylko dla zabezpieczenia. Inwestowanie w papiery wartościowe denominowane w walucie innej niż bazowa jest dozwolone pod warunkiem pełnego zabezpieczenia ekspozycji na ryzyko walutowe;
- posiadają stałą lub zmienną NAV.

[tematyczne/rachunki-narodowe/statystyka-sektora-instytucji-rzadowych-i-samorzadowych/lista-jednostek-sektora-instytucji-rzadowych-i-samorzadowych-s-13-zgodnie-z-esa2010-stan-na-31-grudnia-2017-r-6,8.html](https://stat.gov.pl/tematyczne/rachunki-narodowe/statystyka-sektora-instytucji-rzadowych-i-samorzadowych/lista-jednostek-sektora-instytucji-rzadowych-i-samorzadowych-s-13-zgodnie-z-esa2010-stan-na-31-grudnia-2017-r-6,8.html).

1.1. Instytucje rządowe szczebla centralnego – wszystkie ministerstwa i inne instytucje centralne, których kompetencje obejmują zwykle całe terytorium ekonomiczne kraju, z wyjątkiem instytucji zarządzających funduszami zabezpieczenia społecznego.

Obejmują one centralne organy administracji rządowej i podległe im jednostki organizacyjne, których działalność finansowana jest w przeważającej części z budżetu państwa.

Należy tu zaliczać:

- a) organy władzy publicznej, w tym organy administracji rządowej, organy kontroli państwowej i ochrony prawa, sądy i trybunały,
- b) publiczne szkoły wyższe oraz inne szkoły czy placówki oświatowe, jeżeli są zakładane przez właściwego ministra, centralny organ administracji rządowej, a ich działalność finansowana jest z budżetu państwa,
- c) państwowe instytucje kultury oraz państwowe instytucje filmowe;
- d) instytucje pomocy społecznej,
- e) służby, straże, inspekcje działające pod zwierzchnictwem wojewody,
- f) jednostki naukowo-badawcze:
- g) samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej utworzone przez ministra, centralny organ administracji rządowej, wojewodę, publiczną uczelnię medyczną lub publiczną uczelnię prowadzącą działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych,
- h) szpitale publiczne szczebla centralnego działające w formie spółek handlowych,
- i) kluby i biura poselskie,
- j) instytucje gospodarki budżetowej,
- k) organy sprawujące nadzór nad instytucjami finansowymi oraz fundusze gwarancyjne kontrolowane przez sektor instytucji rządowych i samorządowych jak Komisja Nadzoru Finansowego (KNF), Bankowy Fundusz Gwarancyjny (BFG),
- l) państwowe fundusze celowe, z wyjątkiem zaliczonych do podsektora funduszy zabezpieczenia społecznego,
- m) fundusze utworzone, powierzone i przekazane BGK na mocy odrębnych ustaw,
- n) państwowe osoby prawne tworzone na podstawie odrębnych ustaw w celu wykonywania zadań publicznych,
- o) agencje wykonawcze,

Agencje niewymienione na liście GUS zaliczać należy do sektora niefinansowego, do podsektora przedsiębiorstw.

- p) parki narodowe,
- q) przedsiębiorstwa publiczne zaliczone do podsektora instytucji rządowych szczebla centralnego,
- r) stan środków na rachunku „Interes Narodowy” prowadzonym dla Korporacji Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. (KUKE S.A.) zaliczyć należy do operacji z podsektorem instytucji rządowych szczebla centralnego,
- s) instytucje niekomercyjne działające na rzecz gospodarstw domowych kontrolowane przez podsektor instytucji rządowych szczebla centralnego.

1.2. Instytucje samorządowe – organy administracji samorządowej (gminne, powiatowe i wojewódzkie) i podlegające im jednostki organizacyjne, których działalność jest finansowana z budżetu jednostek samorządu terytorialnego, z wyjątkiem regionalnych oddziałów funduszy zabezpieczenia społecznego.

Do podsektora tego zalicza się:

- a) organy wojewódzkie, powiatowe i gminne, zarówno stanowiące (sejmik województwa, rada powiatu, rada gminy) jak i wykonawcze (marszałek i zarząd województwa, starosta i zarząd powiatu, wójt, burmistrz, prezydent),
- b) jednostki samorządu terytorialnego oraz ich związki,
- c) samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej utworzone przez jednostki samorządu terytorialnego,
- d) publiczne szkoły i placówki działające na podstawie ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. z 2018 r., poz. 1457 ze zm.), prowadzone przez jednostki samorządu terytorialnego,
- e) samorządowe instytucje kultury, instytucje pomocy społecznej, służby, straże i inspekcje, w tym np. ochotnicze straże pożarne,
- f) wojewódzkie ośrodki doradztwa rolniczego,
- g) zakłady budżetowe tworzone przez jednostki samorządu terytorialnego (gminne, powiatowe i wojewódzkie zakłady budżetowe),
- h) samorządowe fundusze celowe,
- i) samorządowe osoby prawne tworzone na podstawie odrębnych ustaw w celu wykonywania zadań publicznych,
- j) przedsiębiorstwa publiczne zaliczone do podsektora instytucji samorządowych,
- k) instytucje niekomercyjne działające na rzecz gospodarstw domowych kontrolowane przez podsektor instytucji samorządowych.

1.3. Fundusze zabezpieczenia społecznego – obejmują wszystkie centralne i lokalne jednostki instytucjonalne, których podstawową działalnością jest zabezpieczenie świadczeń społecznych, o ile instytucje te spełniają oba następujące kryteria:

- a) z mocy prawa lub na podstawie odpowiednich regulacji, określone grupy ludności są zobowiązane do uczestnictwa w planie (np. emerytalnym) lub do opłaty składek,
- b) rząd jest odpowiedzialny za zarządzanie instytucją w odniesieniu do ustalania czy zatwierdzania wysokości składek i świadczeń.

Do podsektora tego zaliczamy:

- a) Zakład Ubezpieczeń Społecznych i Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego oraz zarządzane przez nie fundusze,
- b) Narodowy Fundusz Zdrowia oraz jego oddziały wojewódzkie,
- c) Fundusz Pracy.

2. Pozostałe instytucje finansowe

2.1. Fundusze inwestycyjne niebędące funduszami rynku pieniężnego – fundusze inwestycyjne utworzone na podstawie ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz.U. z 2018 r., poz.1355 ze zm.), z wyjątkiem funduszy rynku pieniężnego (znajdujących się na liście MIF, zaliczanych do sektora monetarnych instytucji finansowych).

Fundusze inwestycyjne i subfundusze identyfikowane są na podstawie listy publikowanej na stronie NBP (http://www.nbp.pl/home.aspx?f=/statystyka/pieniezna_i_bankowa/sfi.html).

2.2. Pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego i pomocnicze instytucje finansowe oraz instytucje finansowe typu *captive* i udzielające pożyczek obejmują trzy podsektory:

2.2.1. Pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego – instytucje finansowe, których podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe realizowane poprzez zaciąganie zobowiązań w formach innych niż gotówka, depozyty lub substytuty depozytów w jednostkach instytucjonalnych innych niż monetarne instytucje finansowe. Do podsektora tego zaliczane są m.in.:

- a) przedsiębiorstwa leasingu finansowego,
- b) przedsiębiorstwa factoringowe,
- c) domy maklerskie,
- d) podmioty sekurytyzacyjne

Podmiot sekurytyzacyjny – podmiot utworzony zgodnie z prawem krajowym do sekurytyzacji aktywów, z którym bank przeprowadza transakcję sekurytyzacji, a którego główna działalność spełnia oba poniższe kryteria:²

- podmioty te zamierzają dokonać lub dokonują jednej lub większej liczby transakcji sekurytyzacyjnych i są chronione przed ryzykiem upadłości lub jakimikolwiek innymi przypadkami niewywiązywania się przez inicjatora ze zobowiązań;

² Zgodnie z Rozporządzeniem Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1075/2013 z dnia 18 października 2013 r. w sprawie danych statystycznych w zakresie aktywów i pasywów podmiotów sekurytyzacyjnych (EBC/2013/40).

- podmioty te emitują lub zamierzają wyemitować dłużne papiery wartościowe, pozostałe instrumenty dłużne, jednostki uczestnictwa funduszy sekurytyzacyjnych, pozostałe instrumenty dłużne lub instrumenty pochodne (dalej zwane „instrumentami finansującymi”) lub posiadają bądź mogą posiadać – w sensie prawnym lub ekonomicznym – aktywa wystawione na sprzedaż w ofercie publicznej lub sprzedane w ofercie prywatnej, które stanowią podstawę dla emisji instrumentów finansujących.

Do podsektora tego zalicza się:

- podmioty utworzone do sekurytyzacji aktywów, z którymi bank przeprowadza transakcję sekurytyzacji, spełniające powyższe kryteria i znajdujące się na liście podmiotów sekurytyzacyjnych publikowanej na stronie internetowej EBC (www.ecb.europa.eu/stats/money/mfi/html/index.en.html).

Obecnie lista nie zawiera polskich podmiotów, ponieważ żaden nie spełnia kryteriów definicji podmiotów sekurytyzacyjnych w rozumieniu rozporządzenia EBC.

- e) banki i SKOK w stanie upadłości, likwidacji oraz w organizacji,
- f) instytucje typu private equity/venture capital,
- g) centralny kontrpartner KDPW_CCP S.A.

2.2.2. Pomocnicze instytucje finansowe – instytucje finansowe, które nie prowadzą pośrednictwa finansowego we własnym imieniu, a jedynie przyczyniają się do tworzenia warunków do tego pośrednictwa. Do podsektora tego zalicza się m.in.:

- a) brokerów, agentów i doradców ubezpieczeniowych i emerytalnych,
- b) doradców inwestycyjnych,
- c) kantory,
- d) giełdy papierów wartościowych,
- e) giełdy towarowe,
- f) instytucje tworzące infrastrukturę dla funkcjonowania rynków finansowych, np. izby i centra rozliczeniowe (First Data Polska S.A.),
- g) instytucje płatnicze,
- h) Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A.,
- i) towarzystwa funduszy inwestycyjnych, fundusze z wydzielonymi subfunduszami tzw. parasolowe (ich subfundusze należy zaliczać do sektora funduszy inwestycyjnych), towarzystwa funduszy emerytalnych,
- j) instytucje zajmujące się sprzedażą ratalną,
- k) firmy windykacyjne,
- l) Związek Banków Polskich,
- m) Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa,

- n) przedstawicielstwa banków zagranicznych,
- o) centrale, których jednostki zależne – wszystkie lub ich większość – są instytucjami finansowymi.

2.2.3. Instytucje finansowe typu *captive* i udzielające pożyczek – instytucje finansowe, których działalność nie polega ani na pośrednictwie finansowym, ani na pomocniczych usługach finansowych, a większość ich aktywów i zobowiązań nie jest przedmiotem transakcji na otwartych rynkach. Do podsektora tego zalicza się w szczególności:

- a) podmioty zarządzające powierzonym majątkiem lub przedsiębiorstwa typu *brass plate*;
- b) spółki holdingowe, które są w posiadaniu pakietów kontrolnych grupy jednostek zależnych, a ich główną działalnością jest posiadanie tej grupy bez świadczenia innych usług na rzecz przedsiębiorstw, w których posiadają udziały; tzn. spółki te nie administrują innymi jednostkami ani nimi nie zarządzają. Krajowe spółki holdingowe klasyfikowane są na podstawie numeru PKD, tj. do podsektora tego należy zaliczać podmioty oznaczone numerem 64.20.Z Działalność holdingów finansowych.
- c) spółki specjalnego przeznaczenia, które zaliczają się do jednostek instytucjonalnych i gromadzą fundusze na rynkach otwartych do wykorzystania przez ich jednostkę macierzystą;
- d) jednostki świadczące usługi finansowe na rzecz wielu klientów przy wykorzystaniu wyłącznie środków własnych lub pochodzących od sponsora, podejmujące ryzyko finansowe niedotrzymania warunków umowy przez dłużnika. Do przykładów należą: instytucje pożyczające pieniądze, instytucje udzielające kredytów studenckich bądź pożyczek na import/eksport ze środków pochodzących od sponsora (np. od jednostek sektora instytucji rządowych i samorządowych bądź instytucji niekomercyjnych), a także lombardy, których podstawową działalnością jest pożyczanie pieniędzy;
- e) fundusze specjalnego przeznaczenia sektora instytucji rządowych i samorządowych, nazywane zwykle państwowymi funduszami majątkowymi (*sovereign wealth funds*), jeśli ich podstawowa działalność polega na świadczeniu usług finansowych, np. fundusze i fundacje finansowe (w tym: Fundusz Współpracy).

2.3. Instytucje ubezpieczeniowe – instytucje oferujące ochronę ubezpieczeniową (produkty ubezpieczeniowe) i realizujące swoje cele i zadania poprzez przedsiębiorstwo ubezpieczeniowe (zakład ubezpieczeń, zakłady reasekuracji), funkcjonujące w formie spółki akcyjnej lub towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, prowadzące działalność na podstawie ustawy z 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 381 t.j.).

Lista instytucji zaliczanych do instytucji ubezpieczeniowych publikowana jest na stronie internetowej NBP (<http://www.nbp.pl/home.aspx?f=statystyka/sprawozdawczosc/lista-zu.htm>).

2.4. Fundusze emerytalno-rentowe – instytucje, których przedmiotem działalności jest gromadzenie środków pieniężnych i ich lokowanie, z przeznaczeniem na wypłatę członkom funduszu po osiągnięciu przez nich wieku emerytalnego, działające w oparciu o ustawę z 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1906 ze zm.).

3. Przedsiębiorstwa niefinansowe – jednostki, których główną działalnością jest produkcja i obrót dobrami lub świadczenie usług niefinansowych, w szczególności:

- Przedsiębiorstwa i spółki państwowe - przedsiębiorstwa działające na podstawie ustawy z 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz.U. z 2017 r. poz. 2152 t.j.) oraz spółki państwowe.
- Przedsiębiorstwa i spółki prywatne oraz spółdzielnie – przedsiębiorstwa i spółki będące w całości własnością kapitału prywatnego oraz takie, które nie spełniają warunków określonych dla przedsiębiorstw i spółek państwowych opisanych powyżej, a także wszystkie spółdzielnie (w tym spółdzielnie mieszkaniowe) i spółki cywilne, oddziały przedsiębiorców zagranicznych oraz grupy producenckie.

4. Gospodarstwa domowe i instytucje niekomercyjne działające na rzecz gospodarstw domowych obejmują:

4.1. Gospodarstwa domowe – osoby lub grupy osób będące konsumentami lub producentami rynkowymi wyrobów i usług. Sektor ten obejmuje:

4.1.1. Osoby prywatne – osoby fizyczne, z wyjątkiem osób prowadzących działalność gospodarczą, zakwalifikowanych do grupy przedsiębiorców indywidualnych lub rolników indywidualnych. Zalicza się tu również:

- a) pracownicze kasy zapomogowo-pożyczkowe prowadzone przez zakłady pracy,
- b) szkolne kasy oszczędnościowe,
- c) rady rodziców działające w szkołach, przedszkolach.

4.1.2. Przedsiębiorcy indywidualni – osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą na własny rachunek, którym bank sprawozdający świadczy usługi związane z ich działalnością, zatrudniające do 9 osób włącznie (np. przedstawiciele wolnych zawodów, jeśli spełniają ww. warunki).

4.1.3. Rolnicy indywidualni – osoby fizyczne, których głównym źródłem dochodów jest produkcja rolnicza, a ich działalność nie jest zarejestrowana w formie przedsiębiorstwa, spółki, spółdzielni lub grupy producenckiej.

4.2. Instytucje niekomercyjne działające na rzecz gospodarstw domowych – instytucje niekomercyjne stanowiące odrębne jednostki prawne działające na rzecz gospodarstw domowych, których podstawowe przychody, pomijając uzyskiwane z okazjonalnej sprzedaży, stanowią dobrowolne wpłaty pieniężne lub wkłady w naturze od gospodarstw domowych, dotacje instytucji rządowych i samorządowych oraz dochody z tytułu własności.

Zaliczamy tu:

- a) związki zawodowe,
- b) towarzystwa i stowarzyszenia zawodowe i naukowe, np. izby adwokackie,
- c) stowarzyszenia konsumentów,

- d) partie polityczne,
- e) kościoły i związki wyznaniowe,
- f) fundusze i fundacje działające na rzecz gospodarstw domowych,
- g) kluby społeczne, kluby kultury, rekreacyjne i sportowe,
- h) wspólnoty mieszkaniowe,
- i) niepubliczne zakłady opieki zdrowotnej i szkoły niepubliczne, o ile prowadzone są przez kościoły i związki wyznaniowe, fundacje działające na rzecz gospodarstw domowych, związki zawodowe, samorządy zawodowe i stowarzyszenia oraz inne podmioty zaliczane do instytucji niekomercyjnych,
- j) instytucje dobroczynne, organizacje pomocy humanitarnej finansowane z dobrowolnych transferów pieniężnych lub w naturze od innych jednostek instytucjonalnych.

NIEREZYDENT

Instytucje krajów strefy euro

Instytucje krajów strefy euro obejmują osoby fizyczne mające miejsce zamieszkania na terenie krajów należących do strefy euro (tj. Austrii, Belgii, Chorwacji, Cypru, Estonii, Finlandii, Francji, Grecji, Hiszpanii, Holandii, Irlandii, Luksemburga, Litwy, Łotwy, Malty, Niemiec, Portugalii, Słowacji, Słowenii, Włoch), a także inne podmioty mające siedzibę na terenie krajów należących do strefy euro, posiadające zdolność zaciągania zobowiązań i nabywania praw we własnym imieniu oraz przedstawicielstwa dyplomatyczne, urzędy konsularne i inne przedstawicielstwa oraz misje specjalne, korzystające z immunitetów i przywilejów dyplomatycznych lub konsularnych, krajów należących do strefy euro. Organizacje międzynarodowe (finansowe i niefinansowe), nawet jeżeli mają siedzibę na terenie kraju strefy euro, umownie wykazuje się w ramach operacji prowadzonych z „Resztą świata”, za wyjątkiem Europejskiego Banku Centralnego (EBC) klasyfikowanego do sektora monetarnych instytucji finansowych i będącego rezydentem Niemiec.

Instytucje krajów reszty świata

Instytucje krajów reszty świata obejmują osoby fizyczne mające miejsce zamieszkania poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem krajów strefy euro, a także inne podmioty mające siedzibę na terenie tych krajów posiadające zdolność zaciągania zobowiązań i nabywania praw we własnym imieniu oraz przedstawicielstwa dyplomatyczne, urzędy konsularne i inne przedstawicielstwa oraz misje specjalne, korzystające z immunitetów i przywilejów dyplomatycznych lub konsularnych, a także organizacje międzynarodowe.